

ספורי הזוהר

בלשון הקודש

מלקט מכל ספרי הזוהר הקדוש
לתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל

אור הזוהר - ספורי הזוהר גליון 51

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

ההפצה בחינם ולתרומות: 0527651911

בזמן שהיו ישראל בארץ הקדושה, היה יורד להם מזון ממקום עליון

(זוהר ח"ב קנ"ד ע"ב)

הם אוכלים על השלחן הזה של המלך, וכל הסעודות מתקנות להם. והם, מאותה שמחה שלהם, נותנים עצמות שהן תמצית לעובדי כוכבים. וכל זמן שישראל לא עושים רצון רבונם, הם הולכים לגלות, והסעודה הולכת לכלבים, ועולה להם התמצית. ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים, שהרי תמצית הגעל שלהם הם אוכלים. אוי לבן המלך שיושב ומצפה לשלחן העבד, ומה שנשאר מתוך השלחן הוא אוכל.

דוד המלך אמר, (תהלים כג) "תערוך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה". "תערוך לפני שלחן" - זו סעודת המלך. "נגד צררי" - אותם הכלבים שיושבים לפני השלחן ומצפים לחלקת עצמות, והוא יושב עם המלך בענג של הסעודה בשלחן.

"דשנת בשמן ראשי" - זה ראש הסעודה. שכל שמן ושמנונית ותקון הסעודה נתנים בראשונה לאהוב המלך. מה שנשאר נתן אחר כך לכלבים ולאותם עובדי השלחן. "כוסי רויה" - מלאה הכוס לפני אהוב המלך תמיד שלא יצטרך לבקש, ועל סוד זה היו ישראל תמיד עם שאר העמים.

רבי יצחק פתח, (דברים ח) "ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך" וגו'. כמה צדיקים הם ישראל שהקדוש ברוך הוא התרצה בהם וקרבם אליו מכל העמים, ובשביל ישראל נתן מזון ושבע לכל העולם, ואלמלא ישראל - לא נתן הקדוש ברוך הוא מזון לעולם, ועכשו שישראל בגלות, על אחת כמה וכמה שנוטלים מזון על אחד פי שנים.

בזמן שהיו ישראל בארץ הקדושה, היה יורד להם מזון ממקום עליון, והם נותנים חלק תמצית לעמים עובדי כוכבים, וכל העמים לא נזונו אלא מהתמצית, ועכשו שישראל הם בגלות, התהפך לגון אחר.

משל למלך שהתקין

סעודה לבני ביתו. כל זמן שהם עושים את רצונו, אוכלים סעודה עם המלך, ונותנים לכלבים חלק העצמות לגרר. בשעה שבני ביתו לא עושים את רצון המלך, המלך נותן את כל הסעודה לכלבים, ומעלה להם את העצמות.

כמו זה, כל זמן שישראל עושים רצון רבונם,

